

Mülkünde istediği gibi tasarruf eder

Dördüncü Deva

Ey şekvacı hasta! Senin hakkın şekva değil şükürdür, sabırdır. Çünkü senin vücudun ve aza ve cihazatın, senin mülkün değildir. Sen onları yapmamışsın, başka tezgâhlardan satın almamışsın. Demek, başkasının mülküdür. Onların mâliki, mülkünde istediği gibi tasarruf eder.

Yirmi Altıncı Söz'de denildiği gibi mesela gayet zengin, gayet mahir bir sanatkâr; güzel sanatını, kıymettar servetini göstermek için miskin bir adama modellik vazifesini gördürmek maksadıyla, bir ücrete mukabil, bir saatçik zamanda, murassa ve gayet sanatlı diktiği bir gömleği, bir hulleyi o fakire giydirebilir. Onun üstünde işler ve vaziyetler verir. Hârîka enva-ı sanatını göstermek için keser, değiştirir, uzaltır, kısaltır. Acaba şu ücretli miskin adam, o zata dese: "Bana zahmet veriyorsun, eğilip kalkmakla verdiğin vaziyetten bana sıkıntı veriyorsun, beni güzelleştiren bu gömleği kesip kısaltmakla güzelliğimi bozuyorsun." demeye hak kazanabilir mi? Merhametsizlik, insafsızlık ettin diyebilir mi?

İşte aynen bu misal gibi Sâni'-i Zülcelal sana ey hasta! Göz, kulak, akıl, kalp gibi nurani duygularla murassa olarak giydirdiği cisim gömleğini, esma-i hüsnasının nakışlarını göstermek için çok hâlât içinde seni çevirir ve çok vaziyetlerde seni değiştirir. Sen açıklıkla onun Rezzak ismini tanıdığın gibi Şâfi ismini de hastalığınla bil. Elemler, musibetler bir kısım esmasının ahkâmını gösterdikleri için onlarda hikmetten lem'alar ve rahmetten şua'lar ve o şuaat içinde çok güzellikler bulunuyor.

Eğer perde açılrsa tevahhuş ve nefret ettiğin hastalık perdesi arkasında, sevimli güzel manaları bulursun.